

20 Οκτωβρίου, 1993

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΡΑΟΥΝΑΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 569/91)

Φορολογία Κεφαλαιουχικών Κερδών — Απόφαση θεώρησης δωρεάς ακινήτου από γονέα σε τέκνα ως εικονική — Δεν διεξήχθη η δέουσα προς τούτο έρευνα, γεγονός που δημιουργεί μεγάλες πιθανότητες πλάνης του Διευθυντή — Υποχρέωση της Διοίκησης να ενεργεί με καλή πίστη και να διεξάγει τη δέουσα έρευνα, ειδικά όπου η απόφασή της θα επηρεάσει τα δικαιώματα του πολίτη. 5

Ο Διευθυντής Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων επέβαλε στον αιτητή φορολογία κεφαλαιουχικών κερδών, μετά από απόφασή του, ότι η δωρεά του επίδικου ακινήτου στη γυναίκα και τα παιδιά του αιτητή, ήταν πράξη εικονική. Η απόφαση επιβολής της φορολογίας προσβλήθηκε με την προσφυγή αυτή. 10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι: 15

Δεν χρειάζεται να γίνει αναφορά σε νομολογία για να τονιστεί η μεγάλη σπουδαιότητα που έχει για τη νομιμότητα οποιασδήποτε απόφασης της Διοίκησης, που επηρεάζει τα δικαιώματα του πολίτη, η προηγούμενη διεξαγωγή της δέουσας για την κάθε περίπτωση έρευνας προς κάθε λογική κατεύθυνση, ώστε να διακριβώσει όλα τα ουσιώδη γεγονότα που περιβάλλουν τη συγκεκριμένη υπόθεση και αναφορικά προς τα οποία θα εφαρμόσει, ακολούθως, την ισχύουσα νομοθετική διάταξη. Η ανεπαρκής έρευνα συνεπάγεται τουλάχιστον πιθανολόγηση πλάνης ως προς τα πράγματα, η οποία καθιστά, από μόνη της, την προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώσιμη. Θα πρέπει επίσης να τονιστεί το καθήκον της 20 25

5 Διοίκησης, να ενεργεί πάντοτε με καλή πίστη και στις εκάστοτε επικου-
 νωνίες της με τον πολίτη, του οποίου τα δικαιώματα πρόκειται να επη-
 ρεαστούν από τα αποτελέσματα της έρευνας που διεξάγει, να λαμβάνει
 κάθε λογική φροντίδα, ώστε ο πολίτης να μην οδηγείται σε πλάνη ή πα-
 ρεξήγηση, προς ζημιά των συμφερόντων του ή της υπόθεσής του.

10 Στην παρούσα υπόθεση, από τα στοιχεία ενώπιον του Δικαστηρίου,
 δεν προκύπτει ότι η Διοίκηση, σε οποιοδήποτε στάδιο πριν τη λήψη της
 προσαλλόμενης απόφασης και την αποστολή στον αιτητή της επιστο-
 λής ημερομηνίας 10/5/1991, πληροφόρησε τον αιτητή ότι φορολογείται
 ο ίδιος και όχι η σύζυγος ή τα παιδιά του αναφορικά με τη διάθεση του
 15 επίδικου ακινήτου, επειδή η διάθεση αυτή έγινε κατά τρόπο εικονικό. Η
 παράλειψη αυτή του Διευθυντή σε συνάρτηση με το γεγονός ότι, με την
 επιστολή του ημερομηνίας 15/4/1991, ο Διευθυντής περιορίστηκε να ζη-
 τήσει από τον αιτητή την υποβολή δυο μόνο συγκεκριμένων στοιχείων
 και όχι οποιωνδήποτε άλλων στοιχείων που θα αποδείκνυαν ότι τα
 χρήματα που προήλθαν από την επίδικη πώληση λήφθηκαν από τη σύ-
 ζυγο και/ή τα παιδιά του αιτητή και όχι από τον ίδιο τον αιτητή, όπως
 20 λανθασμένα αναφέρεται στην επιστολή ημερομηνίας 10/5/1991 ότι είχε
 ζητήσει, είχαν ως αποτέλεσμα, αφ' ενός, να αποκλείσουν τον αιτητή
 από του να υποβάλλει έγκαιρα στο Διευθυντή οποιαδήποτε στοιχεία
 που ο ίδιος έκρινε αναγκαία για να πείσει το Διευθυντή ότι η επίδικη
 διάθεση ήταν γνήσια και όχι εικονική και, αφ' ετέρου, να στερήσουν το
 25 Διευθυντή της δυνατότητας να διακριβώσει όλα τα ουσιώδη γεγονότα,
 πριν καταλήξει στην προσαλλόμενη απόφασή του. Κάτω από τις πε-
 ριστάσεις της υπόθεσης αυτής, κρίνεται ότι δεν διεξάχθηκε η δέουσα
 έρευνα και ότι υπάρχει πιθανότητα πλάνης του Διευθυντή, ως προς τα
 γεγονότα, η οποία επηρεάζει τη νομιμότητα της επίδικης απόφασης.

30 *Η προσφυγή επιτυγχάνει με £100 έξοδα.*

Αναφερόμενη υπόθεση:

Δημητρίου ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 2223.

35

Προσφυγή.

40 Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Διευθυντή Τμήματος
 Εσωτερικών Προσόδων με την οποία επέβαλε στον αιτητή φο-
 ρολογία κεφαλαιουχικών κερδών αναφορικά με τη διάθεση ακί-
 νητου στα Λατοσιά.

Ε. Ευσταθίου, για τον Αιτητή.

Γ. Λαζάρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Αντικείμενο της προσφυγής αυτής είναι η απόφαση ημερομηνίας 10/5/1991, με την οποία ο Διευθυντής Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων (εξεφής ο "Διευθυντής") επέβαλε στον Αιτητή φορολογία κεφαλαιουχικών κερδών αναφορικά με τη διάθεση του ακινήτου (χωράφι) με αρ.εγγραφής C581, τεμ.516, Φ/Σχ.ΧΧΧ/22Ε1, στα Λατσαιά. Ο Αιτητής ισχυρίζεται ότι η πιο πάνω απόφαση του Διευθυντή λήφθηκε χωρίς να διεξαχθεί η δέουσα έρευνα και ότι είναι προϊόν πλάνης ως προς τα πράγματα και το νόμο.

Ο Αιτητής αγόρασε το επίδικο ακίνητο το 1966 και στις 29/3/1986 το δώρισε στη σύζυγο και τα δυο παιδιά του σε ίσα μερίδια, οι οποίοι, ακολούθως, το πώλησαν στις 26/4/1986 αντί £16.500,00. Η αγοραία αξία του ακινήτου στις 27/6/1978 εκτιμήθηκε από το Διευθυντή σε £7.100,00. Κατά το χρόνο της επίδικης διάθεσης ο Αιτητής είχε ήδη εξαντλήσει από προηγούμενη πώληση αφορολόγητο ποσό £2.662,000 από τις £5.000,00 που δικαιούτο για τους σκοπούς του περί Φορολογίας Κεφαλαιουχικών Κερδών Νόμου του 1980 (Ν. 52/80), παρέμεινε δε υπόλοιπο απαλλαγής £2.338,80. Για την προσβαλλόμενη φορολογία ο Διευθυντής έλαβε υπόψη του κέρδος από την επίδικη διάθεση, ανερχόμενο σε £9.400,00, μείον το εν λόγω υπόλοιπο απαλλαγής του Αιτητή. Με βάση τα πιο πάνω στοιχεία το ποσό του πληρωτέου φόρου καθορίστηκε σε £1.412,40 του οποίου η καταβολή απαιτήθηκε από τον Αιτητή με την ειδοποίηση επιβολής αρχικής φορολογίας που ο Διευθυντής απέστειλε σ'αυτόν στις 12/2/1991, αφού έκρινε ότι η δωρεά του επίδικου ακινήτου στη σύζυγο και τα παιδιά του Αιτητή στις 29/3/1986 ήταν πράξη εικονική και έπρεπε, ως εκ τούτου, να αγνοηθεί. Ο Διευθυντής δεν έκρινε σκόπιμο να πληροφορήσει στο στάδιο εκείνο τον Αιτητή με οποιοδήποτε τρόπο, ότι ο λόγος για τον οποίο φορολογείται ο ίδιος αντί η σύζυγος και τα δυο παιδιά του για το κέρδος που προέκυψε από την πώληση του ακινήτου στις 26/4/1986, ήταν ότι η δωρεά του ακινήτου στη σύζυγο και τα παιδιά του που προηγήθηκε της πώλησης, αγνοήθηκε ως εικονική.

Ο Αιτητής εξέλαβε την επίδικη φορολογία ότι αφορούσε την πώληση από τον ίδιο άλλου κτήματος, επίσης στα Λατσαιά, για £12.000,00 και, για το λόγο αυτό, με την ένσταση που υπέβαλε στις 15/3/1991, δεν ανέφερε οτιδήποτε για το επίδικο κτήμα και περιορίστηκε να ισχυριστεί ότι θα έπρεπε να φορολογηθεί με βάση ότι το τίμημα πωλήσεως, όπως δηλώθηκε και στο Κτηματο-

λόγιο, ήταν £12.000,00 και όχι £16.500,00.

Στις 15/4/1991 στάληκε στον Αιτητή εκ μέρους του Διευθυντή η ακόλουθη επιστολή:

5

"Αναφορά φορολογίας: 860002

10

Αναφέρομαι στην ένσταση κατά της πιο πάνω φορολογίας κεφαλαιουχικών κερδών σχετικά με την πώληση του ακινήτου σας με αρ. εγγρ. C581 τεμ. 516 στα Λατσιαά και σας παρακαλώ να υποβάλετε στο Γραφείο μου το συντομώτερο, αλλά όχι αργότερα της 15/5/91 τα πιο κάτω:

15

Πωλητήριο Έγγραφο (αν έγινε) και αντίγραφο του λογαριασμού στον οποίο κατατέθηκαν τα χρήματα που προήλθαν από την πώληση του πιο πάνω ακινήτου.

20

Μετά την υποβολή και εξέταση των πιο πάνω ζητούμενων στοιχείων, το Γραφείο θα σας καλέσει όπως προσέλθετε προς συζήτηση και τακτοποίηση των ενστάσεών σας. Εάν δεν είσαστε σε θέση να υποβάλετε τα πιο πάνω, παρακαλείσθε όπως ενημερώσετε το Γραφείο το συντομώτερο."

25

Ούτε στο στάδιο αυτό κρίθηκε σκόπιμο από τη Διοίκηση να πληροφορηθεί ο Αιτητής ότι αντικείμενο της έρευνας ήταν η ειλικονικότητα της δωρεάς που ο Αιτητής είχε κάμει στη σύζυγο και τα παιδιά του και όχι το ύψος του τιμήματος πώλησης του κτήματος. Θα πρέπει επίσης να επισημάνω ότι, με την πιο πάνω επιστολή, ο Αιτητής δεν καλείται να παρουσιάσει οποιαδήποτε στοιχεία που ο ίδιος κρίνει ότι είναι σχετικά με το γνήσιο ή το εικονικό της επίδικης δωρεάς. Αξιοσημείωτο είναι και το γεγονός ότι στην εν λόγω επιστολή αναφέρεται ότι ο Αιτητής θα κληθεί να προσέλθει στο Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων προς συζήτηση και τακτοποίηση των ενστάσεων του, μόνο αφού πρώτα υποβάλει στο

35

Στις 27/4/1991 ο Αιτητής απέστειλε στο Διευθυντή την ακόλουθη επιστολή:

40

"ΘΕΜΑ: ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΑΚΕΛΟΥ 1902847614 - ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ 860002 ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΟΥ κ.ΙΩΑΝΝΗ ΛΕΩΝΙΔΑ ΠΑΡΑΟΥΝΑ ΕΞ ΑΓΛΑΝΤΖΙΑΣ.

Επί του πιο πάνω θέματος, του οποίου επεβλήθει ένσταση στις

16/3/91, επιθυμώ να διευκρινήσω ότι λόγω του γεγονότος ότι είχα πωλήσει στην ίδια περιοχή ένα οικόπεδο αντί του ποσού των £12,000 ενόμισα ότι η φορολογία αφορούσε το οικόπεδο εκείνο.

Περαιτέρω διευκρινίζω ότι το αναφερόμενο με τα πιο πάνω στοιχεία κτήμα δεν το επώλησα εγώ, αλλά τα παιδιά μου προς τα οποία τους μεταβίβασα δια δωρεάς λόγω προικός, και κατά συνέπεια δεν θα έπρεπε να φορολογηθώ εγώ. 5

Εν όψει τούτου αναμένω την απάντησή σας επί του προκειμένου θέματος." 10

Στις 3/5/1991 ο Αιτητής επισκέφθηκε το Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων και δήλωσε ότι δεν έγινε πωλητήριο έγγραφο για την επίδικη πώληση και ότι δεν μπορούσε να προσκομίσει αντίγραφο λογαριασμού στο οποίο κατατέθηκαν τα χρήματα που προήλθαν από των πώληση εκείνη γιατί δεν μπορούσε να το ζητήσει από τα παιδιά του. 15

Στις 10/5/1991 ο Διευθυντής απέστειλε στον Αιτητή Ειδοποίηση επιβολής τελικής φορολογίας για το ίδιο ποσό, την οποία συνόδευσε με την ακόλουθη επιστολή: 20

"Αναφέρομαι στην ένστασή σας με ημερομηνία 16 Μαρτίου 1991 κατά της φορολογίας κεφαλαιουχικών κερδών με αναφορά 860002, και στην επιστολή σας με ημερομηνία 27 Απριλίου 1991 και σας πληροφορώ τα πιο κάτω: 25

Έχω εξετάσει τον ισχυρισμό σας ότι η πώληση του ακινήτου με αριθμό εγγραφής C581, τεμ.516 στα Λατσιαί έγινε από την σύζυγό σας Καλλιόπη και τα παιδιά σας Μαρία και Πανίκο και όχι από εσάς και έχω διαπιστώσει πέραν πάσης αμφιβολίας ότι η πράξη έγινε εικονικά με σκοπό την μείωση του φόρου. Τούτο το βασιζώ στους πιο κάτω λόγους: 30

(α) Στις 29 Μαρτίου 1986 δωρίσατε το πιο πάνω χωράφι στην σύζυγο και τα δύο παιδιά σας από 1/3ον μερίδιο οι οποίοι στις 26 Απριλίου 1986 το επώλησαν. Ήτοι μεταξύ δωρεάς και πώλησης διέρρευσε πολύ μικρό χρονικό διάστημα και αν λάβουμε υπ' όψη το γεγονός ότι εχρειάζετο ορισμένο χρονικό διάστημα για διαπραγματεύσεις, τότε ο χρόνος μεταξύ δωρεάς και πώλησης εκμηδενίζεται. 35 40

(β) Ενώ σας ζητήθηκε να προσκομίσετε αντίγραφο λογαριασμού

στον οποίο κατατέθηκαν τα χρήματα ή ο,τιδήποτε άλλο στοιχείο για να δικαιολογήσετε ότι τα χρήματα που προήλθαν από την πιο πάνω πώληση δεν τα επήρατε εσείς αλλά η σύζυγος σας και τα δύο παιδιά σας, εσείς δεν πράξατε τούτο.

5

(γ) Δεν παρουσιάσετε συμβόλαιο πώλησης του ακινήτου, διότι ως ισχυρίζεστε δεν έχετε κάμει.

10

(δ) Εσείς έχετε εξαντλήσει μέρος του αφορολόγητου ποσού (£2,662).

15

Σας εσωκλείω ειδοποίηση επιβολής φορολογίας κεφαλαιουχικών κερδών και παρακαλώ να προσέξετε ιδιαίτερα την παράγραφο 7 στην οποία σας δίδεται το δικαίωμα προσφυγής στο Ανώτατο Δικαστήριο της Δημοκρατίας μέσα σε 75 μέρες από την ημερομηνία της ειδοποίησης αυτής, αν θεωρείτε τον εαυτό σας αδικημένο από την πιο πάνω απόφασή μου."

20

Ως αποτέλεσμα, ο Αιτητής καταχώρησε την παρούσα προσφυγή του.

25

Στην υπόθεση αυτή εγείρονται δυο βασικά ερωτήματα. Το πρώτο ερώτημα είναι κατά πόσο ο Διευθυντής διεξήγαγε ή όχι τη δέουσα έρευνα ώστε να διαπιστώσει όλα τα ουσιώδη γεγονότα γύρω από τη διάθεση του επίδικου ακινήτου, αποκλεισμένης έτσι της πιθανότητας πλάνης, πριν καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η δωρεά του ακινήτου από τον Αιτητή στη σύζυγο και τα παιδιά του και η μετέπειτα πώληση και μεταβίβασή του στον αγοραστή από τη σύζυγο και τα παιδιά του Αιτητή, έγιναν εικονικά με σκοπό τη μείωση του φόρου. Αν το ερώτημα αυτό απαντηθεί καταφατικά, το επόμενο ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί είναι κατά πόσο, με βάση, αφ' ενός, τα γεγονότα πάνω στα οποία βασίστηκε ο Διευθυντής και, αφ' ετέρου, την πρόνοια του άρθρου 33(1) του περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμου (Νόμος αρ. 4/78, όπως τροποποιήθηκε), όπως αυτό αναριθμήθηκε από τους Νόμους αρ. 42/79 και 164/87, η απόφαση του Διευθυντή να θεωρήσει την επίδικη πράξη ως εικονική και να επιβάλει, ως εκ τούτου, την επίδικη φορολογία στον Αιτητή, ήταν εύλογα επιτρεπτή ή όχι.

40

Δε χρειάζεται να αναφερθώ σε νομολογία για να τονίσω τη μεγάλη σπουδαιότητα που έχει για τη νομιμότητα οποιασδήποτε απόφασης της Διοίκησης που επηρεάζει τα δικαιώματα του πολίτη, η προηγούμενη διεξαγωγή της δέουσας για την κάθε περίπτωση έρευνας προς κάθε λογική κατεύθυνση, ώστε να διακριβώσει

όλα τα ουσιαώδη γεγονότα που περιβάλλουν τη συγκεκριμένη υπόθεση και αναφορικά προς τα οποία θα εφαρμόσει, ακολούθως, την ισχύουσα νομοθετική διάταξη. Η ανεπαρκής έρευνα συνεπάγεται τουλάχιστον πιθανολόγηση πλάνης ως προς τα πράγματα, η οποία καθιστά, από μόνη της, την προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώσιμη. Θα πρέπει επίσης να τονίσω το καθήκον της Διοίκησης να ενεργεί πάντοτε με καλή πίστη και στις εκάστοτε επικοινωνίες της με τον πολίτη του οποίου τα δικαιώματα πρόκειται να επηρεαστούν από τα αποτελέσματα της έρευνας που διεξάγει, να λαμβάνει κάθε λογική φροντίδα ώστε ο πολίτης να μην οδηγείται σε πλάνη ή παρεξήγηση προς ζημιά των συμφερόντων του ή της υπόθεσής του.

Στην παρούσα υπόθεση, από τα στοιχεία ενώπιόν μου, δεν προκύπτει ότι η Διοίκηση, σε οποιοδήποτε στάδιο πριν τη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης και την αποστολή στον Αιτητή της επιστολής ημερομηνίας 10/5/1991, πληροφόρησε τον Αιτητή ότι φορολογείται ο ίδιος και όχι η σύζυγος ή τα παιδιά του αναφορικά με τη διάθεση του επίδικου ακινήτου, επειδή η διάθεση αυτή έγινε κατά τρόπο εικονικό. Η παράλειψη αυτή του Διευθυντή σε συνάρτηση με το γεγονός ότι, με την επιστολή του ημερομηνίας 15/4/1991, ο Διευθυντής περιορίστηκε να ζητήσει από τον Αιτητή την υποβολή δυο μόνο συγκεκριμένων στοιχείων και όχι οποιωνδήποτε άλλων στοιχείων που θα αποδείκνυαν ότι τα χρήματα που προήλθαν από την επίδικη πώληση λήφθηκαν από τη σύζυγο και/ή τα παιδιά του Αιτητή και όχι από τον ίδιο τον Αιτητή, όπως λανθασμένα αναφέρεται στην επιστολή ημερομηνίας 10/5/1991 ότι είχε ζητήσει, είχαν ως αποτέλεσμα, αφ' ενός, να αποκλείσουν τον Αιτητή από του να υποβάλει έγκαιρα στο Διευθυντή οποιαδήποτε στοιχεία που ο ίδιος έκρινε αναγκαία για να πείσει το Διευθυντή ότι η επίδικη διάθεση ήταν γνήσια και όχι εικονική και, αφ' ετέρου, να στερήσουν το Διευθυντή της δυνατότητας να διακριβώσει όλα τα ουσιαώδη γεγονότα πριν καταλήξει στην προσβαλλόμενη απόφασή του. Κάτω από τις περιστάσεις της υπόθεσης αυτής, κρίνω ότι δε διεξάχθηκε η δέουσα έρευνα και ότι υπάρχει πιθανότητα πλάνης του Διευθυντή ως προς τα γεγονότα, η οποία επηρεάζει τη νομιμότητα της επίδικης απόφασης.

Υπάρχει αρκετή αναλογία μεταξύ των γεγονότων της υπόθεσης αυτής και των γεγονότων της υπόθεσης *Γεώργιος Δημητρίου v. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 2223, στην οποία λέχθηκαν τα εξής:

"Ο Διευθυντής δεν αξιολόγησε τη δήλωση του αιτητή αναφορικά με την εργασία του ως μάγειρας σε εργοδότες του, ή

5 την εργασία του ως αυτοεργοδοτούμενος. Με την επιστολή του ημερομηνίας 23 Νομβρίου, 1990, περιόρισε την έρευνά του στα δυο εκείνα στοιχεία και, έτσι, απέκλεισε τον αιτητή από του να παρουσιάσει άλλα στοιχεία, τα οποία θα αποδείκνυαν το περιεχόμενο της αιτήσεώς του.

10 Ο Διευθυντής ενήργησε με πλάνη περί τα πράγματα, λόγω έλλειψης δέουσας έρευνας. Η εκτίμησή του για τα γεγονότα δεν είναι εύλογη. Άσκησε τη διακριτική του εξουσία με ελαττωματικό τρόπο και υπέρβαση."

15 Εφόσον στην παρούσα υπόθεση έχω αχθεί στο συμπέρασμα ότι δε διεξήχθη η δέουσα έρευνα, η απάντηση στο δεύτερο βασικό ερώτημα που έχω διατυπώσει πιο πάνω μένει χωρίς αντικείμενο. Το όλο θέμα της εφαρμογής του άρθρου 33(1) του Νόμου αρ.4/78 έχει άμεση σχέση με τη διακρίβωση όλων των ουσιωδών γεγονότων, στην οποία ο Διευθυντής αναμένεται να προβεί αφού διεξάγει τη δέουσα έρευνα επί του προκειμένου. Δεν προτίθεμαι, ως εκ τούτου, να προχωρήσω στην περαιτέρω εξέταση της ουσίας της προσφυγής.

25 Η προσφυγή επιτυγχάνει. Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται. Επιδικάζεται σε βάρος των Καθ' ων η Αίτηση ποσό £100 έναντι των εξόδων του Αιτητή.

*Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με
£100,- έναντι εξόδων του αιτητή.*